

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/41/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010337
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6716010337.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí dňa 11.04.2018, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Slavoja Sendeckého a JUDr. Mária Šuleja, prejednal odvolanie obžalovaného P. O. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 09.10.2017, sp.zn. 5T/82/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného P. O. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného P. O. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 05. 01. 2015 v čase o 09.15 hod. v katastrálnom území mesta M., okres T., na lyžiarskom svahu SKI Centrum Košútka, s.r.o., so sídlom M., X.. XXX, ako lyžiar nachádzajúci sa na lyžiarskej trati predbiehal lyžiarku P. Y. W., nar. XX.XX. XXXX, ktorá lyžovala pred ním, pričom do nej narazil z ľavej strany, po ktorom náraze poškodená P. Y. W., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom D., I. P. F. XXXX/XA, spadla, a v dôsledku tohto nárazu utrpela sériovú zlomeninu troch rebier vľavo - neúplnú zlomeninu 3. a 4. rebra, úplnú zlomeninu 5. rebra, pomliaždenie dolných častí oboch lalokov pľúc s pneumothoraxom vľavo a s krvácaním do pohrudnicovej dutiny obojstranne, úplnú zlomeninu 5. záprstnej kosti s posunom úlomkov pravej ruky, ktoré zranenia kvalifikované znalcom ako ťažké si vyžiadali lekárske ošetrenie s dobou práceneschopnosti u poškodenej od 05. 01. 2015 do 18. 02. 2015 vrátane.

Za to bol odsúdený podľa § 157 ods. 1 Tr.zák., s použitím § 36 písm. j/ Tr.zák. a § 38 ods.2, 3 Tr.zák., § 46 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a podľa § 49 ods.1 písm. a/ Tr.zák. bol výkon trestu odňatia slobody podmienične odložený s tým, že podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. bola určená skúšobná doba na 12 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť škodu P. Y. W. v sume 3 729,41 Eur, Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Bratislava, v sume 1 677,28 Eur a Sociálnej poisťovni, pobočka Lučenec, v sume 782,30 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr.por. bola poškodená Y. W. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktorým sa domáha preskúmania napadnutého rozsudku, jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, aby v konečnom dôsledku bol oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. a/, b/ Tr.por.

V dôvodoch odvolania vyslovil názor, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil dôkaznú situáciu, keď pre vyhodnotenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu nestačí len vznik ujmy, ale

musí existovať aj vzťah zavinenia v konaní páchatela tejto ujme. Samotná skutočnosť, že obžalovaný bol jednou z osôb, ktoré sa pri lyžovaní na svahu stretli a došlo k ublíženiu na zdraví, ešte neznamená, že je to v príčinnej súvislosti so zavinením obžalovaného. Súd mal dôslednejšie zhodnotiť techniku jazdy jedného i druhého účastníka zrážky, možnosť jedného i druhého možnosti zrážke zabrániť a posúdiť jazdu účastníkov z hľadiska predvídateľnosti a eventuálne z hľadiska vytvorenia náhlej prekážky. V tejto súvislosti poukazuje aj výpoveď svedka L., ktorý najprv prešiel popri poškodenej na lyžiach po pravej strane, na čo poškodená pravdepodobne v dôsledku zľaknutia sa reagovala nepredvídateľne, prudkým zatočením doľava, teda do smeru jazdy obžalovaného, ktorý už zrážke nemohol zabrániť. Obžalovaný teda poškodenú ani nepredbiehal, ako sa to tvrdí v obžalobe, ale nešiel ani za ňou, išiel popri nej. Aj keď mu je ľúto, čo sa stalo, poukazuje na poškodenú, ktorá z pohľadu jej výpovede sa mala pred zrážkou nachádzať v úplne opačnej pozícii, ako to opísal jej manžel a ona opísala jazdu v smere doľava, jej manžel zase presne opačne. Prvostupňový súd nezodpovedal na otázku, prečo zrážke nezabránila poškodená, jej konanie nehodnotil a v podstate viní len obžalovaného, že zrážke nezabránil.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť napadnutého rozsudku a konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazné prostriedky v záujme ustálenia skutočného stavu a to pri plnom rešpektovaní všetkých základných zásad trestného konania pri vykonávaní dôkazov. V dôvodovej časti rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. vysvetlil, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové a právne závery a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne.

Súhrn priamych i nepriamych dôkazov zabezpečených v rámci dokazovania bol súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní zákonne vyhodnotený na základe zásad správneho myslenia a vnútorného presvedčenia v zmysle § 2 ods. 12 Tr.por. a takéto hodnotenie dôkazov vedie aj odvolací súd k jednoznačnému záveru, že vina obžalovaného bola nesporne preukázaná v zmysle skutkových záverov, ako aj právneho posúdenia predmetného skutku obžalovaného, ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr.zák. Neobstojí tvrdenie obžalovaného v dôvodoch odvolania, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal dostatočne s dôkazmi, resp. s celkovou dôkaznou situáciou v súlade so zákonom, naopak tieto dôkazy sú dostatočne zrozumiteľne a obsiahne rozvedené v dôvodovej časti napadnutého rozsudku, vrátane ich porovnávaní a hodnotenia v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr.por., rozsudok prvého stupňa je zreteľný a zrozumiteľný vo vzťahu ku všetkým výrokom a v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por., preto odvolací súd si tieto závery osvojil a keďže sa s nimi stotožňuje, v ďalšom na ne iba poukazuje, pretože nie je namieste opakovať tieto závery súdu prvého stupňa.

Reagujúc na odvolanie obžalovaného treba zdôrazniť, že ani argumentácia obžalovaného v zmysle dôvodov jeho odvolania, ako aj v rámci celého dokazovania z pohľadu jeho obhajoby, nie je právne relevantnou skutkovo tiež zaujímavou do tej miery, že by bolo možné spochybňovať mieru nebanlivostného zavinenia predmetného skutku a jeho následkom na zdravie poškodenej. V tomto smere bolo vykonané dokazovanie aj objektívne zistené príčiny a následky konania obžalovaného z pohľadu ujmy na zdraví poškodenej, vrátane dĺžky liečenia a PN v zmysle ublíženia na zdraví z pohľadu obmedzenia v obvyklom spôsobe života poškodenej, vrátane nákladov na liečenie v zdravotníckych zariadeniach pri odstraňovaní následkov konania obžalovaného na zdraví poškodenej.

Odvolací súd len považuje za potrebné zdôrazniť, že obžalovanému by bolo skôr prospelo, keby sa k spáchaniu predmetného skutku doznal a úprimne ho ľutoval, pretože je nesporne preukázané, že obžalovaný bezohľadnou jazdou, aj znalecky preukázanou značnou rýchlosťou vrazil do zrejme priemernej lyžiarky, teda poškodenej, keď netoleroval jej práva na svahu v zmysle pohybovať sa ktorýmkoľvek spôsobom, pričom z jej pohybov nebolo zistené, ani vykonaným dokazovaním, že by išlo o spôsob neobvyklý alebo v zmysle náhlej prekážky vytvorenej obžalovanému pri jeho rýchlej a bezohľadnej jazde bez prihliadnutia na iných lyžiarov, resp. podmienky na svahu a schopnosti vlastné i na schopnosti ostatných lyžiarov nachádzajúcich sa v dráhe jeho jazdy.

Z uvedených dôvodov potom odvolací súd musí konštatovať aj zákonnosť uloženého trestu, ktorý trest je skôr výchovným z pohľadu individuálnej i generálnej prevencie ako trestom prísny alebo trestom nezákonným, súd prihliadol pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu na všetky významné skutočnosti

v zmysle ust. § 34 ods. 1, 4 Tr.zák. a uložil obžalovanému zákonný trest z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Odvolací súd nezistil pochybenie ani vo výroku o náhrade škody, keď uložil obžalovanému povinnosť nahraďiť poškodeným stranám škodu, ktorú si riadne a včas uplatnili a v tej časti, ktorá bola nesporne preukázaná, mu uložil povinnosť nahraďiť v dôsledku priamej príčinnej súvislosti medzi konaním obžalovaného a následkom, resp. aj vo vzťahu k regresným náhradám, pritom poškodenú odkázal so zvyškom nárokov v spornej časti na konanie v civilnom procese.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil v napadnutom rozsudku a v konaní, ktoré mu predchádzalo, žiadne pochybenie, považuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu za zákonný a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.